

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 01008-24/2014-ERU

V Jihlavě dne 31. května 2016

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti SATT a.s., se sídlem Okružní 1889/11, 591 01 Žďár nad Sázavou, IČ: 607 49 105 (dále též „kontrolovaná osoba“ nebo „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01008-19/2014-ERU ze dne 13. ledna 2016 (sp. zn. KO-01008/2014-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení odpovědným za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustil tím, že v roce 2011 v cenové lokalitě „Žďár nad Sázavou – horkovod a kotelna Libušín“ v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil ve výsledné ceně tepelné energie ekonomicky neoprávněné náklady v položce kalkulace „Zákonné rezervy“ ve výši ██████████ Kč, když neodečetl částku ██████████ Kč, ale odečetl pouze částku ██████████ Kč, a dále uplatnil v položce kalkulace „Odpisy“ neoprávněné náklady ve výši ██████████ Kč, za což mu bylo uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu, dále mu byla uložena pokuta ve výši 1 330 000 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, a v části pak bylo správní řízení zastaveno, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání v rozkladové komisi, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01008-19/2014-ERU ze dne 13. ledna 2016 (sp. zn. KO-01008/2014-ERU) zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Dne 19. července 2012 oznámil Energetický regulační úřad společnosti SATT a.s. zahájení kontroly podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších

předpisů, jejímž předmětem bylo dodržování cenových předpisů při kalkulaci ceny tepelné energie v roce 2011 v cenové lokalitě „Žďár nad Sázavou – horkovod a kotelna Libušín“.

O výsledku kontroly byl sepsán protokol č. K020413 ze dne 11. září 2013, v němž bylo konstatováno, že kontrolovaná osoba uplatnila neoprávněné náklady v ceně tepelné energie, konkrétně se jednalo především o náklady v položce „Zákonné rezervy“. V kontrolovaném roce kontrolovaná osoba tvořila zákonné rezervy na opravu hmotného majetku ve výši celkem [REDACTED] Kč (na tři plánované projekty, když roční tvorba rezerv představovala [REDACTED] Kč, [REDACTED] Kč a [REDACTED] Kč) a zároveň čerpala z již vytvořených rezerv částku ve výši [REDACTED] Kč (když výše vytvořených rezerv byla [REDACTED] Kč). Kontrolními pracovníky bylo konstatováno, že z částky [REDACTED] Kč rezerva ve výši [REDACTED] Kč nebyla vytvořena v souladu se zákonem a je tudíž nákladem ekonomicky neoprávněným a částka [REDACTED] Kč z vytvořené rezervy ve výši [REDACTED] Kč nebyla vynaložena na opravu, ale rekonstrukci rozvodného zařízení. Vytvořené rezervy v celkové výši [REDACTED] Kč nebyly taktéž uznány jako ekonomicky oprávněný náklad z důvodu pochybností o jejich účelu. Další ekonomicky neoprávněné náklady byly shledány v položce „Odpisy“, kdy kontrolovaná osoba měřicí zařízení odepisovala po dobu 5 let, případně 4 roky, ačkoliv minimální doba odpisování podle bodu (2.2.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010 k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí č. 1/2010“) je 8 let. Neoprávněný náklad byl vyčíslen na [REDACTED] Kč. Jako ekonomicky neoprávněné byly dále vyhodnoceny náklady představující úroky z úvěru ve výši [REDACTED] Kč, náklady na propagaci ve výši [REDACTED] Kč v položce „Ostatní stálé náklady“, blíže nevyčíslené náklady na dispečerské řízení dodávek tepelné energie, v položce „Správní režie“ náklady na správní režii ve výši [REDACTED] Kč a náklady na nájemné a propagaci ve výši [REDACTED] Kč. Dále bylo konstatováno, že kontrolovaná osoba při kalkulaci ceny na jednotlivých úrovních předání v rozporu s bodem (2.3) cenového rozhodnutí č. 1/2010 neprovedla dělení nákladů na jednotlivé úrovně předání podle přílohy č. 2 cenového rozhodnutí č. 1/2010.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu o námitkách kontrolované osoby č. j. 07365-39/2012-ERU ze dne 29. listopadu 2013 došlo k částečné modifikaci kontrolních zjištění vyhověním námitkám kontrolované osoby. Především byla změněna zjištění ohledně zákonných rezerv na opravy, když náklad ve výši [REDACTED] Kč vynaložený na opravu izolace horkovodu byl uznán jako ekonomicky oprávněný.

II. Správní řízení před Energetickým regulačním úřadem

Dne 31. ledna 2014 oznámil Energetický regulační úřad kontrolované osobě zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

V rámci správního řízení bylo dne 10. dubna 2014 doručeno Energetickému regulačnímu úřadu vyjádření účastníka řízení, který vyjádřil přesvědčení, že zákonné rezervy na opravu hmotného majetku tvoří v souladu s právními předpisy, přičemž v případě vynaložení částky [REDACTED] Kč se v souladu se zákonem jednalo o náklad na provedení opravy horkovodu, nikoliv technického zhodnocení. Na tom nic nemění skutečnost, že oprava byla provedena použitím i jiných než původních technologií, když tyto již nebyly k dispozici.

Ohledně odpisů účastník řízení uvedl, že rozdíl měl být vyčíslen pouze u zařízení pořízených v roce 2011.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 01008-6/2014-ERU ze dne 4. srpna 2014 byl účastník řízení uznán odpovědným ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. V rámci správního řízení došlo opět k částečné změně rozsahu jednání, za nějž byl účastník řízení postižen, když správní orgán shledal porušení cenových předpisů v uplatnění neoprávněné míry odpisů do ceny ve výši [REDAKCE] Kč a dále v tom, že účastník řízení neodečetl od nákladů zahrnutých do kalkulace v položce „Zákonné rezervy“ částku [REDAKCE] Kč. Energetický regulační úřad konstatoval ohledně nákladů na odpisy měřicích zařízení, že z hlediska bodu (2.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010 má uvedený majetek delší předpokládanou dobu životnosti než účastníkem řízení pro účely účetního odpisování stanovenou, v důsledku čehož dochází k rychlejšímu zahrnování nákladů představovaných odpisy do ceny tepla a tím v určitém časovém horizontu k navyšování ceny tepelné energie. Ohledně zúčtování zákonných rezerv na opravu hmotného majetku Energetický regulační úřad posoudil tvorbu rezerv účastníkem řízení provedenou v roce 2011 v celkové výši [REDAKCE] Kč a dospěl k závěru, že správnost tvorby těchto rezerv nebyla zpochybněna a pro posouzení jejich ekonomické oprávněnosti bude rozhodující až v budoucnu jejich čerpání. Podstatným tak bylo zejména posouzení čerpání vytvořené rezervy ve výši [REDAKCE] Kč na opravu horkovodu, z níž účastník řízení vynaložil [REDAKCE] Kč. Ohledně ní Energetický regulační úřad konstatoval, že v případě této investiční akce se nejednalo o opravu hmotného majetku, jelikož spadá do rozsahu bodu (2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010. V daném případě totiž u horkovodního rozvodu šachta S65-BIGY byly zvoleny nové rozměry potrubí, přičemž celá trasa nekopírovala původní topný kanál a zasahovala i do jiných pozemků, což prvostupňový správní orgán vyhodnotil tak, že se nejednalo o opravu, ale rekonstrukci, která měla být do ceny tepelné energie promítnuta ve formě odpisů. Pokud tak v ceně tepelné energie v položce „Zákonné rezervy“ uplatnil účastník řízení částku [REDAKCE] Kč představující roční zúčtování tvorby a čerpání rezerv, bylo v tomto zúčtování započítáno i neoprávněné použití rezervy ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž dále nebyla od nákladů odečtena částka [REDAKCE] Kč představující nevyužitou část vytvořené rezervy. Energetický regulační úřad proto uvedl, že účastník řízení měl od nákladů odečíst náklady ve výši [REDAKCE] Kč. Z výše uvedeného dovedl správní orgán spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a účastníkovi řízení uložil pokutu ve výši [REDAKCE] Kč, když neoprávněné náklady v ceně tepelné energie bylo možno vyčísřit na [REDAKCE] Kč, v případě odpisů nebylo možno přesně vyčísřit vyšší neoprávněných nákladů.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01008-6/2014-ERU ze dne 4. srpna 2014 podal účastník řízení dne 25. srpna 2014 rozklad, v jehož rámci uvedl, že se neztotožňuje s hodnocením správního orgánu ohledně tvorby a čerpání zákonných rezerv, když zopakoval, že se jednalo o opravu a nikoliv investici, neboť potrubí bylo nahrazeno jiným stejné dimenze a má obdobnou hodnotu životnosti a tepelných ztrát, přičemž byla zachována stávající trasa vedení potrubí. Účastník řízení vyslovil přesvědčení, že nedošlo k žádnému jeho neoprávněnému majetkovému prospěchu a to i s ohledem na nízké hodnoty uplatňovaného zisku, přičemž zdůraznil, že pokuta v uložené výši je pro něj likvidační.

O rozkladu účastníka řízení rozhodla předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodnutím č. j. 01008-10/2014-ERU ze dne 24. listopadu 2014 tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání. V odůvodnění rozhodnutí o rozkladu uvedla, že Energetický regulační úřad posoudil správně náklady uplatněné v rámci položky „Odpisy“. Ohledně druhého skutku, kterým bylo nadhodnocení nákladů na tvorbu zákonných rezerv, uvedla, že Energetický regulační úřad nezjistil stav věci bez důvodných pochybností, když shledala, že Energetický regulační úřad fakticky požadoval, aby účastník řízení částku ve výši [REDAKCE] Kč odečetl od výnosů duplicitně a celkem tedy za rezervu ve vytvořené výši [REDAKCE] Kč odečetl částku v celkové výši [REDAKCE] Kč. K tomuto uvedla, že pokud bude odstraněna duplicita odečtení nákladu ve výši [REDAKCE] Kč, je zjevné, že rozdíl oproti položce v kalkulaci uplatněné účastníkem řízení a skutečným zúčtováním rezerv bude [REDAKCE] Kč, což fakticky odpovídá nevyčerpané části rezervy na opravu horkovodu S65-S70, která byla vytvořena ve výši [REDAKCE] Kč, nicméně účastník řízení z ní [REDAKCE] Kč nevyčerpal. Závěr Energetického regulačního úřadu o nesprávném neodečtení rezervy ve výši [REDAKCE] Kč byl tak pravdivý pouze částečně a skutkový stav věci nebyl v tomto ohledu popsán správně. Účastník řízení totiž nezrušil, resp. neodečetl od nákladů, část vytvořené rezervy ve výši [REDAKCE] Kč. V rozhodnutí o rozkladu dále předsedkyně uvedla, že se Energetický regulační úřad dostatečně nevypořádal s námitkami účastníka řízení, který považoval zásah provedený na předmětném horkovodu za opravu, nikoliv za technické zhodnocení a pokud k technickému zhodnocení došlo, tak tato skutečnost nebyla v napadeném rozhodnutí postavena najisto.

III. Nové projednání věci a napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad v rámci nového projednání věci poskytl účastníkovi řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry. Výkaz zisku a ztráty a Účetní schéma za období od 1. ledna 2015 do 31. října 2015 účastník řízení doložil dne 30. listopadu 2015 a dne 7. prosince 2015 účastník řízení nahlédl do správního spisu. Dne 14. prosince 2015 bylo účastníkovi řízení doručeno upřesnění předmětu správního řízení, v němž Energetický regulační úřad vymezil konkrétní nákladové položky, jejichž zahrnutí do ceny bylo vytykáno.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 01008-19/2014-ERU ze dne 13. ledna 2016 bylo rozhodnuto, že se účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, když v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil ve výsledné ceně tepelné energie ekonomicky neoprávněné náklady v položce kalkulace „Zákonné rezervy“ ve výši [REDAKCE] Kč, když neodečetl částku [REDAKCE] Kč, ale odečetl pouze částku [REDAKCE] Kč, a dále uplatnil v položce kalkulace „Odpisy“ neoprávněné náklady ve výši [REDAKCE] Kč, za což mu bylo uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu, uložena pokuta ve výši 1 330 000 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, a v části pak bylo správní řízení zastaveno. Energetický regulační úřad se neztotožnil se zaúčtováním zákonných rezerv provedeným účastníkem řízení, když konstatoval, že z bodu (3) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010 vyplývá, že pokud zanikne důvod tvorby zákonných rezerv nebo nedojde k vyčerpání rezerv, musí být tyto rezervy zrušeny v celkové neuplatněné výši podle jiného právního předpisu, kterým je zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rezervách“), a odečteny od ekonomicky oprávněných nákladů. Zákonná rezerva na akci opravy horkovodu S65-S70 byla v roce 2011 vyčerpána pouze co do částky [REDACTED] Kč. Částka ve výši [REDACTED] Kč vyčerpána nebyla, a proto měla být zrušena a odečtena od ekonomicky oprávněných nákladů ještě v roce 2011. Účastník řízení v ceně tepelné energie v položce „Zákonné rezervy“ uplatnil částku [REDACTED] Kč představující roční zúčtování tvorby a čerpání rezerv, podle výpočtů Energetického regulačního úřadu však měl uvést hodnotu ve výši [REDACTED] Kč, tedy odečíst od ekonomicky oprávněných nákladů právě tuto částku. Uvedeným pochybením účastník řízení zatížil výslednou cenu tepelné energie pro rok 2011 pro cenovou lokalitu „Žďár nad Sázavou – horkovod a kotelna Libušín“ ekonomicky neoprávněným nákladem ve výši [REDACTED] Kč. Správní orgán dále k položce kalkulace „Odpisy“ uvedl, že účastník řízení celkem v 50 případech odpisoval měřicí zařízení uvedená do užívání po 1. lednu 2011 po dobu 5 let, namísto 8 let, jak stanovuje bod (2.2.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010, čímž v ceně tepelné energie pro rok 2011 uplatnil neoprávněné odpisy ve výši [REDACTED] Kč. K měřicím zařízením uvedeným do užívání před 1. lednem 2011, která byla v roce 2011 odpisována, bylo správní řízení v důsledku změny v hodnocení podkladů týkajících se doby odpisování těchto aktiv ze strany Energetického regulačního úřadu zastaveno co do částky ve výši [REDACTED] Kč. Ohledně zbylých porušení uvedených v oznámení o zahájení správního řízení Energetický regulační úřad z důvodu neshledání materiální stránky protiprávního jednání správní řízení v této části zastavil a nezabýval se tak námitkami vznesenými účastníkem řízení ohledně této části řízení. Důvodnou námitku Energetický regulační úřad shledal pouze u měřicích zařízení pořízených před rokem 2011, u kterých z důvodu nedostatku podkladů obsažených ve spisovém materiálu, správní řízení zastavil, ostatní námitky vznesené účastníkem řízení však shledal nedůvodnými.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01008-19/2014-ERU ze dne 13. ledna 2016 podal účastník řízení dne 22. ledna 2016 rozklad.

Účastník řízení v rozkladu uvedl, že rezerva na opravu horkovodu S65–S70 v celkové výši [REDACTED] Kč byla tvořena v souladu se zákonem o rezervách v letech 2005 až 2010 s termínem zahájení realizace v roce 2011. Účastník řízení dále uvedl, že oprava byla provedena ve dvou letech, v roce 2011 a v roce 2012, a to z důvodu její rozsáhlosti. V roce 2011 představoval náklad na provedení opravy částku [REDACTED] Kč a v roce 2012 částku [REDACTED] Kč, celkový náklad na tuto opravu tak činil [REDACTED] Kč. Vytvořenou rezervu pak účastník řízení zúčtoval v roce 2011 ve výši [REDACTED] Kč a v roce 2012 ve výši [REDACTED] Kč, z čehož dovozuje, že tímto bod (3) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010 ani § 7 odst. 6 zákona o rezervách neporušil. Z těchto ustanovení pak dle účastníka řízení vyplývá, že ke zrušení rezervy nebo jejího zůstatku dochází v okamžiku, kdy je čerpání rezervy dokončeno. Výše uvedeným postupem účastník řízení dle jeho slov dosáhl toho, že náklady na provedenou opravu měly v letech 2011 a 2012 na výši ceny nulový vliv a nelze se tak ztotožnit s konstatováním o neoprávněném majetkovém prospěchu a poškození odběratelů.

Účastník řízení závěrem předsedkyni Energetického regulačního úřadu požádal o opětovné zvážení jeho argumentace uvedené v rozkladu.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Podle § 82 odst. 2 správního řádu není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. V daném případě účastník řízení neuvedl v rozkladu jednoznačný návrh, nicméně je zjevné, že se skutečně domáhá zrušení celého rozhodnutí. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 věta první správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Účastník řízení výslovně nenapadl část výroku I. napadeného rozhodnutí týkající se nákladů promítnutých do ceny tepelné energie ve formě odpisů hmotného majetku. Tyto položky jsem přezkoumala v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž jsem dospěla k závěru, že byly Energetickým regulačním úřadem správně vyhodnoceny jako ekonomicky neoprávněné, neboť měřicí zařízení mají delší předpokládanou dobu životnosti než účastníkem řízení pro účely účetního odpisování stanovenou.

Účastník řízení v roce 2011 odepsal 252 kusů měřicích zařízení, u nichž stanovil dobu odpisování 5 let, případně 4 roky. Dle bodu (2.2.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010 jsou povolenými odpisy v ceně tepelné energie účetní odpisy provozovaného majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie podle zvláštního právního předpisu, přičemž doba odpisování odpovídá dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku, v odůvodněných případech minimálně však době odpisování podle zvláštního právního předpisu (zákon o daních z příjmů). Podle téže přílohy bodu (2.2.2) cenového rozhodnutí č. 1/2010 je doba odpisování majetku, který je uveden do užívání po nabytí účinnosti tohoto cenového rozhodnutí, tj. po 1. lednu 2011, u měřicích zařízení tepelné energie a teplé vody stanovena minimálně na 8 let. Energetický regulační úřad při prvním projednání věci shledal porušení cenových předpisů v neoprávněném uplatnění odpisů ve výši ████████ Kč, kdy ohledně nákladů na odpisy měřicích zařízení konstatoval, že z hlediska bodu (2.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí má uvedený majetek delší předpokládanou dobu životnosti než účastníkem řízení stanovenou, v důsledku čehož dochází k rychlejšímu odepisování a v určitém časovém horizontu k navyšování ceny tepelné energie.

Při novém projednání pak Energetický regulační úřad uvedl, že z těchto 252 kusů měřicích zařízení jich bylo uvedeno do užívání po 1. lednu 2011 celkem 50, a u těchto u účastníka řízení prokázal jejich odpisování po dobu 5 let, namísto 8 let, jak stanovuje bod (2.2.2) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010. Z tohoto Energetický regulační úřad dovodil neoprávněnost uplatnění odpisů v ceně tepelné energie pro rok 2011 ve výši ████████ Kč bez DPH. Správní řízení v původně vyčíslené částce ve výši

██████████ Kč, kterou Energetický regulační úřad shledal uplatněnou neoprávněně, co do částky ve výši ██████████ Kč v důsledku změny v hodnocení podkladů týkajících se doby odpisování těchto aktiv zastavil. Energetický regulační úřad totiž na základě podkladů obsažených ve spisovém materiálu ohledně odpisů majetku pořízeného před rokem 2011 nemohl učinit přezkoumatelný závěr, že doby odpisování, na nichž závisely výše odpisů uplatňovaných v ceně tepelné energie, byly nastaveny způsobem, který by byl v rozporu se zákonem o účetnictví. Předchozí cenová rozhodnutí Energetického regulačního úřadu totiž výslovně délku odpisování majetku pro účely regulace nestanovila. Počínaje cenovým rozhodnutím č. 1/2010 byla stanovena minimální doba odpisování vybraných druhů majetku, která byla nastavena na základě průzkumu trhu prostřednictvím podkladů od držitelů licencí získávaných Energetickým regulačním úřadem v rámci jeho regulační činnosti. Délka odpisování vybraných druhů majetku předtím nebyla výslovně upravena, stejný princip však bylo možno z cenových rozhodnutí dovodit, i přesto ale Energetický regulační úřad přistoupil ohledně majetku pořízeného před rokem 2011 k aplikaci zásady in dubio pro reo a správní řízení v této části zastavil. S hodnocením odpisů, tak jak je provedl Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, se tak ztotožňuji.

Klíčovou otázkou vznesenou v rámci rozkladu bylo především posoudit zúčtování zákonných rezerv vytvořených na opravu horkovodu S65-S70, když účastník řízení rozkladem rozporuje argumentaci Energetického regulačního úřadu v části, v níž je mu vytýkáno, že zákonné rezervy na opravu tohoto hmotného majetku v rámci nákladů zahrnutých do kalkulace ceny tepelné energie účtoval nesprávně. Ohledně tohoto skutku jsem již v předchozím rozhodnutí o rozkladu uvedla, že Energetický regulační úřad výši nákladů, které účastník řízení měl uplatnit neoprávněně, určil nesprávně. Při novém projednání věci Energetický regulační úřad v souladu s úvahami vyslovenými v rozhodnutí o rozkladu č. j. 01008-10/2014-ERU ze dne 24. listopadu 2014 přepočítal výši vytvořených, spotřebovaných a zrušených, resp. nezrušených rezerv a vyčíslil výši ekonomicky neoprávněných nákladů ve výši ██████████ Kč, s níž se lze ztotožnit. Účastník řízení však s posouzením Energetického regulačního úřadu nadále nesouhlasí a v rozkladu uvádí, že rezervu na opravu horkovodu S65-S70 vytvořil ve výši ██████████ Kč, přičemž opravu provedl ve dvou letech, jelikož se jednalo o opravu rozsáhlou. Účastník řízení přitom vynaložil náklad na provedení opravy v roce 2011 ve výši ██████████ Kč a v roce 2012 ve výši ██████████ Kč. Vytvořenou zákonnou rezervu pak v účetnictví zaúčtoval v roce 2011 ve výši ██████████ Kč a v roce 2012 ve výši ██████████ Kč. Dle jeho přesvědčení neporušil předmětné cenové rozhodnutí ani zákon o rezervách, v důsledku čehož by došlo k neoprávněnému majetkovému prospěchu a poškození odběratelů.

Zde je nutno vycházet ze závěrů, které byly přijaty v minulém rozhodnutí o rozkladu č. j. 01008-10/2014-ERU ze dne 24. listopadu 2014. Uvedené rozhodnutí především konstatovalo skutečnost, že v rozhodnutí prvního stupně popsany skutkový stav neodpovídal skutečnosti a jednotlivé peněžní toky při vytváření či čerpání zákonných rezerv nebyly správně popsány. V uvedeném rozhodnutí nebylo nicméně konstatováno, že se účastník řízení vymezeného správního deliktu dopustil, ale byly nastoleny další otázky, které bylo třeba v rámci správního řízení vyhodnotit, včetně otázky, zda se v daném případě vůbec jednalo o vynaložení nákladů na opravu či nikoliv. K tomu bylo v rozhodnutí

o rozkladu dále uvedeno, že vytvořená rezerva je buď spotřebována na účel, pro nějž byla vytvořena, nebo nikoliv a v takovém případě musí být z hlediska účetního v souladu se zákonem o rezervách zrušena do výnosů, tj. z hlediska cenového fakticky odečtena od nákladů, čímž dojde ke snížení nákladů v ceně tepelné energie o nevyčerpanou část rezervy (která byla v minulosti vytvořena a zahrnuta do nákladů jakožto náklad na odložený výdaj). Ke snížení nákladů však dojde i čerpáním rezervy, kdy dojde naopak k vytvoření jiného nákladu (v položce oprav). Tento závěr znamenal především upozornění, že k porušení cenových předpisů by mohlo dojít nejen tvorbou rezervy bez existence stanoveného účelu (jednalo by se o zneužití práva), ale i tím, že oprava by na základě rezervy byla provedena, ale částka představující čerpání rezervy neodečtena od nákladů, čímž by v případě zahrnutí nákladu na opravy došlo fakticky k dvojnásobnému uplatnění téhož nákladu v kalkulaci. Nebylo nicméně presumováno, zda účastník řízení práce na tepelném zařízení skutečně provedl, a zda se skutečně jednalo o opravu. Touto otázkou se nicméně nezabýval ani prvostupňový správní orgán v rámci nového projednání věci.

Bod (3) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010, který obsahuje právní úpravu vztahující se k zahrnování rezerv do ceny tepelné energie, stanoví, že zanikne-li důvod tvorby zákonných rezerv nebo nedojde-li k vyčerpání rezerv, musí být tyto rezervy zrušeny v celkové neuplatněné výši podle jiného právního předpisu a odečteny od ekonomicky oprávněných nákladů. Cenová rozhodnutí Energetického regulačního úřadu z hlediska tvorby rezerv neobsahují autonomní úpravu, ale odkazují v tomto ohledu na zákon. Lze však obecně konstatovat, že v kalkulaci se musí zrušením nákladu na tvorbu rezervy projevit jak její zánik pro bezúčelnost (odpadnutí důvodu), tak její nevyčerpání a konečně v zásadě i její použití na stanovený účel, v posledním případě při současném navýšení nákladu jiného. Z hlediska poslední uvedené možnosti postupoval účastník řízení v roce 2011 ohledně částky ██████████ Kč z celkových ██████████ Kč, když po provedení prací v hodnotě ██████████ Kč (prvostupňový správní orgán v tomto ohledu nekonstatoval, že by se nejednalo o opravu) tuto částku v rámci inventarizace zákonných rezerv zrušil. Klíčovou otázkou pak je, co měl účastník řízení činit ohledně zbylých ██████████ Kč z celkové vytvořené rezervy.

Zde poznamenávám, že na str. 30 odůvodnění napadeného rozhodnutí nicméně Energetický regulační úřad uvedl zavádějící úvahy ohledně souvztažnosti čerpání a rušení zákonných rezerv a nákladů na opravu. Tyto úvahy Energetického regulačního úřadu jsou mylné, neboť pokud v případě vyčerpání zákonné rezervy dojde k jejímu účetnímu zrušení, což je vyjádřeno tím, že účastník řízení v rámci inventarizace zákonných rezerv použité rezervy od nákladů odečetl a náklady v ceně tepelné energie snížil (v tomto ohledu jsem ostatně uvedla již v minulém rozhodnutí o rozkladu, že vyčerpání i nevyčerpání rezervy musí mít z hlediska nákladového v zásadě stejný dopad), je logické, že z hlediska nákladového dojde z dlouhodobého hlediska k vyrovnání tvorby a čerpání těchto nákladů s nulovým součtem a konkrétní náklad se pak projeví v jiné položce kalkulace ceny tepelné energie, buď jako účetní odpis majetku či jednorázový náklad na opravu. V tomto ohledu je nejasný smysl tabulky uvedené na str. 31 napadeného rozhodnutí a doprovodné úvahy, z nichž ostatně následně nebyl ani žádný závěr učiněn, zůstaly tedy pouze v rovině obiter dictum.

Účastník řízení v rozkladu namítal, že zbylou část rezervy ve výši ██████████ Kč čerpal na opravu v roce 2012 a v tomto roce ji rovněž zrušil. Na prokázání svého tvrzení

Energetickému regulačnímu úřadu předložil listinu označenou jako „Inventarizace zákonných rezerv na opravu DHM“ ke dni 31. prosince 2012. Viz následující tabulka:

Specifikace	Zůstatek k 31.12.2011	Tvorba + Čerpání – Zrušení -	Zůstatek k 31.12.2012
Oprava horkovodu – šachta S65-S70, přivaděč od 3. ZŠ ul. Komenského	██████████	██████████	█
Oprava horkovodu ZR Mezi šachtami P2 a P3, včetně přípojky pro Vesnu	██████████	█	██████████
Oprava horkovodu ZR pro šachtu P5, včetně přípojky pro MŠ a VS 13	██████████	██████████	██████████
Oprava horkovodu ZR šachta L28 a L29	██████████	██████████	██████████
Celkem k 31.12.2012	██████████	██████████	██████████

K tomu uvádím, že podle zákona o rezervách je možno opravy z vytvořené rezervy provádět v delším období, jak vyplývá z § 7 odst. 6 věta druhá uvedeného zákona. S ohledem na to, že vytvořená rezerva na opravu horkovodu nebyla zjevně v roce 2011 zcela využita ke stanovenému účelu (ale zároveň byla oprava zahájena a nebylo tedy možno postupovat podle § 7 odst. 6 věta první zákona o rezervách), mohly nastat 3 rozdílné situace:

I. Oprava by byla dokončena v roce 2012, jak tvrdí účastník řízení.

II. Důvod čerpání zbytku rezervy by v roce 2011 odpadl (např. z toho důvodu, že by byla rezerva nadhodnocena a oprava provedena z části rezervy). Pak by měl být zbytek rezervy zrušen v roce 2011, a to v souladu s § 4 odst. 1 zákona o rezervách, podle něhož se rezervy zruší ve stejném období, kdy pominuly důvody, pro které byly vytvořeny.

III. Důvod vytvoření rezervy by trval, nicméně rezerva by nebyla použita ke stanovenému účelu ve stanoveném čase. Pak by se podle § 7 odst. 6 věta druhá zákona o rezervách rezerva nebo její část zrušila tehdy, jestliže nebyla vyčerpána nejpozději ve zdaňovacím období, které následuje po zdaňovacím období, ve kterém byla oprava zahájena. Jelikož oprava byla zahájena v roce 2011, znamenalo by to, že bylo nutno ji dočerpat v roce 2012.

Účastníkem řízení tvrzená skutečnost, že ke zrušení zbývajících rezervy došlo v roce 2012, kdy byla oprava horkovodu S65–S75 dokončena, vychází tedy z argumentace, že vytvořená rezerva byla vcelku vyčerpána na stanovený účel. Z předloženého inventarizačního soupisu by vyplývalo účetní zrušení této rezervy, přičemž se lze domýšlet, zda účetnímu zrušení skutečně došlo či nikoliv. Z regulačních výkazů 31_32-DK a) Technický výkaz tepelné energie (část a) za rok 2012, ve správním spise založených na č. l. 116 – 123, které účastník řízení předložil Energetickému regulačnímu úřadu v rámci plnění své povinnosti stanovené v § 20 odst. 6 energetického zákona, však vyplývá, že účastník řízení v posuzované cenové lokalitě uplatnil v položce „Zákonné rezervy“ v roce 2012 částku ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH, tj. právě uvedenou částku promítl do ceny tepelné energie odběratelům.

Z předložené a výše uvedené tabulky a s přihlédnutím k tvrzení účastníka řízení, že v roce 2012 tvořil zákonné rezervy na dvě opravy ve výši [REDAKCE] Kč (tj. [REDAKCE] Kč a [REDAKCE] Kč), na jednu opravu v roce 2012 netvořil ani nečerpal zákonnou rezervu a žádné nové zákonné rezervy v roce 2012 nezačal tvořit vyplývá, že účastník řízení v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2012 v dané cenové lokalitě v položce „Zákonné rezervy“ částku ve výši [REDAKCE] Kč od nákladů neodečetl, jinými slovy, že ke zrušení této rezervy ve výnosech v roce následujícím, jak tvrdí účastník řízení, nedošlo. Z předložené inventarizace zákonných rezerv za rok 2012 vyplývá, že v případě skutečného odečtení rezervy od nákladů by účastník řízení měl v příslušné položce kalkulovat částku [REDAKCE] Kč (v souladu s inventarizací), tj. naopak souhrn nákladů v kalkulaci snížit (a netvořit další náklady v položce rezervy), jak by odpovídalo zrušení rezervy ve výši [REDAKCE] Kč. Z předložené kalkulace však vyplývá, že ke skutečnému zrušení rezervy v nákladech nedošlo. Z tohoto důvodu jsem se se skutkovou verzí účastníka řízení neztotožnila, neboť existuje rozpor mezi údaji předloženými Energetickému regulačnímu úřadu účastníkem řízení v rámci regulačních výkazů, které by měly být dle § 11 odst. 1 písm. e) energetického zákona úplné a pravdivé a měly by tedy odrážet skutečný stav věci, a mezi tvrzeními uvedenými v podaném rozkladu.

Z výše uvedených skutečností však nelze bez dalšího učinit závěr o spáchání vymezeného správního deliktu. Argumentace Energetického regulačního úřadu vychází z případu uvedeného výše pod situací II., přičemž je v ní implicitně obsažen závěr, že účastník řízení zbylou část rezervy v roce 2012 nevyužil, tj. že žádnou opravu ze zbytku vytvořené rezervy v dalším zdaňovacím období neprovedl. Tomu by odpovídal závěr, že zbylou část rezervy ve výši [REDAKCE] Kč musel taktéž zrušit a od nákladů odečíst v roce 2011. Pokud však pomineme, že prvostupňový správní orgán nikde nekonstatoval, že by práce na rozvodném zařízení zadané účastníkem řízení opravu nepředstavovaly, pak je třeba říci, že závěr o nepokračování oprav v roce 2012 nemá ve spise jednoznačnou oporu. Z regulačního výkazu plyne, že v roce 2012 vynaložil účastník řízení na opravy částku [REDAKCE] Kč, z čehož není patrné, zda skutečně opravu za přibližně [REDAKCE] Kč uskutečnil či nikoliv. V rámci rozkladu předloženého účetního dokladu ze strany účastníka řízení se pak podává, že v roce 2012 měl uskutečnit opravu v hodnotě přibližně [REDAKCE] Kč. Tyto skutečnosti by však nasvědčovaly spíše závěru, že v provádění opravy v roce 2012 pokračoval, přičemž závěr opačný nemá v žádném podkladu oporu. V takovém případě měl nicméně část této rezervy (v roce 2012 vyčerpané) účastník řízení zrušit v roce 2012,

nikoliv 2011. Jakkoliv přitom plyne z kalkulačního vzorce uvedeného v regulačním výkazu, že tak neučinil, bylo by nutno toto případné pochybení vztáhnout k ceně tepelné energie za rok 2012. Předmětem tohoto správního řízení však je pouze cena tepelné energie za rok 2011 a s ohledem na výše uvedené tak nelze učinit závěr, že se účastník řízení právě v roce 2011 nějakého správního deliktu dopustil. Z tohoto důvodu jsem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu s § 3 správního řádu, podle něhož postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

K tomu podotýkám pro účely případného dalšího správního řízení či šetření ve věci, že údaje uvedené v samotném regulačním výkazu nelze brát za výchozí podklad, neboť z výše uvedeného účetního dokladu předloženého v rámci rozkladu nelze vyloučit, že v roce 2012 skutečně ke zrušení rezervy ve výši ██████████ Kč došlo, ačkoliv není logické, že by účastník řízení postupoval odlišně v roce 2011 (kdy zrušil rezervu do nákladů v příslušné položce) a jinak v roce 2012 (kdy by ji rušil v rámci snížení nákladů na opravy a u rezerv by se toto snížení neprojeвило). To by nicméně muselo být zjištěno posouzením nákladů v položce oprav.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť nebylo postaveno najisto, že v ceně tepelné energie za rok 2011 účastník řízení uplatnil v položce „Zákonné rezervy“ náklady ekonomicky neoprávněné, resp. že neodečetl částku, o které měl hodnotu nákladů ponížít. Tato skutečnost by musela být předmětem dalších zjištění. Ačkoliv ve zbylé části (odpisy majetku) jsem se ztotožnila s učiněnými zjištěními, s ohledem na provázanost výroků o uložení pokuty a provedení nápravného opatření s výrokem o správním deliktu, jsem rozhodla o celém rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, že jsem jej zrušila a věc vrátila k novému projednání.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

-Otisk úředního razítka-

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

SATT a.s.